

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4P/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615213836
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6615213836.2

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Mikulášom Géczim vo veci starostlivosti o maloleté dieťa R. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny G., dieťa rodičov matky R. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. U. XXX/XX, P., štátnej občianky SR a nebohého otca E. B., nar. XX.XX.XXXX, zomrelého XX.XX.XXXX, naposledy bytom Ž.R., I. M. XXXX/XX, na návrh navrhovateľky R. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž., I. M. XXXX/XX, štátnej občianky SR o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky, takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9P/90/2014-60 zo dňa 03.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.02.2015 tak, že z v e r u j e maloletú R. B., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky R. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá ju bude zároveň zastupovať a spravovať jej majetok.

odôvodnenie:

Navrhovateľka R. U., nar. XX.XX.XXXX podala návrh na D. F. Ž. O. B., v ktorom žiadala, aby maloletá R. B., nar. XX.XX.XXXX bola zverená do jej náhradnej osobnej starostlivosti. Matka maloletého dieťaťa bola zviazaná prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 50,- Eur mesačne.

Svoj návrh odôvodnila tým, že maloletá R. B. bola zverená do starostlivosti otca, E. B. na základe rozsudku D. F. Ž.C. O. B., č.k. 9P/90/2014 zo dňa 03.02.2015, právoplatným 10.02.2015. Otec maloletej dňa 20.04.2015 zomrel. Od augusta 2014 bývala maloletá R. v domácnosti otca. Bývali v trojizbovom nájomnom byte. S matkou R. B. maloletá nemala dobrý vzťah. Maloletá ušla od matky v lete 2014 k otcovi. Od tej doby žije s maloletou v spoločnej domácnosti.

Okresný súd Ž. O. B. na základe návrhu navrhovateľky uznesením č. k. 7P/12/2015-12 zo dňa 04.05.2015 dočasne zveril maloletú R. B. do osobnej starostlivosti navrhovateľky R. U. a matku maloletej dočasne zviazal platením výživného na maloletú dcéru. Následne súd uznesením č. k. 7P/12/2015-22 zo dňa 04.05.2015 ustanovil maloletému dieťaťu kolízneho opatrovníka, a to Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny V. Š..

Následne dňa 18.06.2015 bol Okresnému súdu Ž. O. B. doručený návrh matky maloletého dieťaťa R. B., ktorá žiadala zveriť maloletú do svojej osobnej starostlivosti. Zároveň s podaným návrhom vo veci samej podala aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd dočasne, do rozhodnutia vo veci samej, zveril maloletú do jej osobnej starostlivosti.

Dňa 24.06.2015 Okresný súd Ž. O. B. uznesením č. k. 9P/42/2015-29 na základe návrhu matky maloletého dieťaťa uznesenie č. k. 7P/12/2015-12 zo dňa 04.05.2015 zrušil a maloletú R. B. dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky R. B.. Dôvodom na vydanie predmetného rozhodnutia bola skutočnosť, že maloletá od 19.06.2015 býva v domácnosti matky, kde chce aj zotrvať. Táto skutočnosť bola potvrdená aj v správe Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny G. zo dňa 04.08.2015 (č. I. 29 spisu). Okresný súd Ž. O. B. uznesením č. k. 9P/42/2015-35 zo dňa 24.06.2015 veci vedené pod sp. zn. 7P/12/2015 a 9P/42/2015 spojil na spoločné konanie, ktoré mali byť ďalej prejednávané pod sp. zn. 7P/12/2015. Následne uznesením č. k. 7P/12/2015-26 zo dňa 05.08.2015, právoplatné dňa 03.09.2015

preniesol svoju príslušnosť na Okresný súd Lučenec z dôvodu, že maloletá R. B. t. č. býva v domácnosti matky R. B., bytom P., D. U. XXX/XX.

Navrhovateľka písomne požiadala súd o ospravedlnenie neúčasti na súdnom pojednávaní. Uviedla, že maloletá sa sama rozhodla po smrti jej otca E.Ó. B. ísť bývať k matke. Dňa 19.06.2015 sa za prítomnosti jej matky odsťahovala z domácnosti navrhovateľky. Navrhovateľka súhlasila s jej rozhodnutím a plne ho rešpektuje.

Matka maloletého dieťaťa na pojednávaní dňa 18.12.2015 žiadala, aby maloletá bola zverená do jej osobnej starostlivosti. Uviedla, že bude zabezpečovať jej výchovu a výživu. Od 01.12.2015 je zamestnaná a jej hrubý zárobok je 400,- Eur mesačne.

Kolízny opatrovník uviedol, že prešetrili pomery v prirodzenom prostredí maloletého dieťaťa, o čom podali písomnú správu, na ktorej obsahu trvali. Vzhľadom na zistené skutočnosti navrhli maloleté dieťa zveriť do osobnej starostlivosti matky.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky maloletého dieťaťa a kolízneho opatrovníka, oboznámením sa s obsahom spisu a prečítaním návrhu zo dňa 24.04.2015, úmrtného listu zo dňa 22.04.2015, rozsudku č. k. 9P/90/2014 -60 zo dňa 03.02.2015, odpovede zo dňa 04.05.2015, správy kolízneho opatrovníka o prešetrovaní pomerov zo dňa 04.08.2015, správy z prešetrovania pomerov zo dňa 26.11.2015, ospravedlnenia zo dňa 02.12.2015.

Na základe ustanovenia § 45 ods.1,2,3,4,5,6,7 zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady. V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu. Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd. Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33. Rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd. Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

V zmysle § 81 ods. 1,2 zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné. Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

V zmysle § 62 ods.1,2,3,4,5 zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má

právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods.1 prvá veta zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods.1 zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

V súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti R. U. nie je v záujme maloletého dieťaťa, nakoľko maloletá sa natrvalo odsťahovala k matke a chce u nej zotrvať. Navrhovateľka rozhodnutie maloletej R. rešpektovala, a preto na zverení maloletého dieťaťa do svojej osobnej starostlivosti netrvala. Na základe uvedených skutočností súd zveril maloleté dieťa R. B. do osobnej starostlivosti matky R. B.. Súd mal na zreteľ predovšetkým potrebu zabezpečiť dieťaťu primerané podmienky pre život a zdravý vývoj a vychádzal pri tom z možností matky maloletého dieťaťa a jej prejavenej záujmu o zabezpečenie potrieb maloletej. Matka maloletého dieťaťa má vytvorené vhodné podmienky na výchovu maloletej.

O určení výživného na maloleté dieťa súd nerozhodoval, nakoľko druhý rodič, ktorý mal povinnosť vyživovať maloleté dieťa, dňa 20.04.2015 zomrel a týmto dňom sa skončila aj jeho vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Účastníci konania, osobne prítomní na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, sa po jeho vyhlásení vzdali práva podať proti nemu odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 písm. a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.